

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย นอกจากนั้นภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมการงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาชาติได้อย่างสันติสุข ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี โดยบันทึกไว้เป็นวรรณคดี และวรรณกรรมอันล้ำค่า ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้ เพื่ออนุรักษ์ และสืบสานให้ยู่คู่ชาติไทยสืบไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552 : 1)

การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาเล่าเรียน ทำให้มีความรอบรู้ มีความเจริญงอกงามทางสติปัญญา คนที่มีความสามารถในการอ่านจะเป็นผู้ที่มีโอกาสประสบความสำเร็จในชีวิตสูงกว่าคนที่ไร้ความสามารถในการอ่าน การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ คนอ่านมาก ย่อมรู้มาก มีประสบการณ์ โดยนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะทำให้รู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ที่จะนำมาพัฒนาตนเอง ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนถือว่าการอ่านเป็นหัวใจของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เนื่องจากกิจกรรมในโรงเรียนประมาณร้อยละ 80 - 90 ต้องอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ (Strang, 1976 : 11 อ้างถึงใน ศศิธร สุริยวงศ์, 2556 : 1) ดังนั้น การอ่านจึงทำหน้าที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งต้องได้รับการขัดเกลาจากครูและได้รับการจัดการเรียนการสอนอย่างเข้าใจจึงจะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จในการเพิ่มพูนความรู้ต่าง ๆ

การอ่านวิเคราะห์เป็นทักษะการอ่านในระดับที่สูงกว่าการอ่านทั่วไป มิใช่เป็นการอ่านเพื่อความเพลิดเพลินเพียงอย่างเดียว แต่ต้องอ่านเพื่อพินิจพิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ ความคิด และรู้จักวิเคราะห์ เปรียบเทียบ สังเคราะห์ ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการแก้ปัญหาในอนาคตได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการต่อยอดองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ของเด็ก ทั้งการแก้ปัญหา การตัดสินใจ รวมถึงการมีความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งปัจจุบันพบว่าเด็กไทยขาดทักษะดังกล่าวมากขึ้น อาจมีสาเหตุมาจากวิธีการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ หรือแนวการสอนของครู (เดลินิวส์, ออนไลน์, 2557 ข)

สอดคล้องกับเดลินิวส์ (ออนไลน์, 2557 ก) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทักษะความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของเด็กไทยว่ายังอยู่ในระดับต่ำ จำเป็นอย่างยิ่งในการเร่งพัฒนา รวมถึงการพัฒนาครูผู้สอนให้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการพัฒนาในสถานศึกษา และให้สังคมของเด็ก

เปรียบเทียบห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะสำคัญในด้านนี้ในการทดสอบวัดความรู้นานาชาติ PISA (Programme for International Student Assessment) ซึ่งทำการทดสอบ โดยองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organisation for Economic co-operation and Development - OECD) ได้ทำการเผยแพร่ผลการทดสอบ PISA ของปี 2558 ใน 3 วิชาหลัก ได้แก่ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และทักษะการอ่าน พบว่าเด็กไทยไม่มีการพัฒนาจากการทดสอบในครั้งก่อน โดยผลของทักษะการอ่าน อยู่อันดับที่ 57 ยังคงตามหลังประเทศเวียดนาม ซึ่งอยู่อันดับที่ 32 และปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนควรให้ความสนใจที่จะหาวิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมต่างประเทศ (ดวงจันทร์ วรคามิน. ออนไลน์. 2559)

การอ่านวรรณคดีไทยซึ่งเป็นภูมิปัญญาของกวีหรือนักประพันธ์ไทย เปรียบเสมือนเพชรล้ำค่าเป็นสมบัติคู่แผ่นดินไทยมาทุกยุคทุกสมัย ซึ่งสะท้อนภาพของสังคมไทยตามทัศนะและประสบการณ์ของกวีที่อยู่ในสังคมนั้น ๆ การอ่านวรรณคดีไทย มุ่งเน้นให้ผู้อ่านมองเห็นคุณค่าและช่วยสร้างไว้ ซึ่งเอกลักษณ์ไทย นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้อ่านได้เรียนรู้แนวคิด พฤติกรรม ค่านิยมของคนในยุคสมัยนั้น ๆ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาอันล้ำค่าที่กวีได้ฝากไว้ผ่านกลวิธีการประพันธ์ในงานวรรณคดีไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเนื้อหาของ การศึกษาวรรณคดีวรรณกรรมไว้ คือ การวิเคราะห์วรรณคดีวรรณกรรมเพื่อหาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็กเพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้ง และภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน โดยกำหนดไว้ในสาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม และกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ว่า ผู้เรียนต้องเข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2)

ปัญหาด้านผู้สอนวรรณคดีไทยในปัจจุบันยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนถอดคำประพันธ์ หากคำศัพท์ซึ่งวิธีการสอนดังกล่าวนี้เป็นประโยชน์ เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้แต่อาจจะเข้าใจเนื้อหาของวรรณคดีไทยเพียงผิวเผิน ไม่เข้าใจอย่างลึกซึ้ง วิธีการสอนดังกล่าวอาจส่งผลทำให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติไม่ดีต่อการเรียนวรรณคดีไทย ดังคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวรรณคดีไทย ประพนธ์ เรืองณรงค์ (2557 : 68) กล่าวไว้ว่า ปัญหาการสอนวรรณคดีไทยส่วนหนึ่งเกิดจากครูที่บางท่านใช้วิธีการสอนแบบ “ป้อนความรู้” เช่น อธิบายเนื้อคำศัพท์เพียงอย่างเดียว ทำให้ผลการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ไม่เจริญงอกงาม และครูยังขาดการจัดกิจกรรมที่สร้างเสริมให้ผู้เรียนสนใจวรรณคดีไทย คือครูต้องทำให้ผู้เรียน “เรียนสนุกและเรียนได้ผลตามหลักสูตร”

ชุดกิจกรรมเป็นสื่อการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ ซึ่งชัยขยงค์ พรหมวงศ์ (2545 : 120) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมช่วยสร้างความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยสร้างความพร้อม ความมั่นใจ แก่ผู้สอน เพราะชุดกิจกรรมผลิตไว้เป็นหมวดหมู่ หยิบใช้ได้ทันที สามารถแก้ปัญหาความแตกต่าง ระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้นอกจากจะใช้สอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตรแล้วยังสามารถช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน (เลิศศิริ เต็มเปี่ยม. 2554 : 49)

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับกัญญรัตน์ เวชศาสตร์ (2557 : 82) ที่กล่าวเกี่ยวกับปัญหา ด้านวิธีการสอนอ่านวรรณคดีไทย สรุปได้ว่า เด็กในปัจจุบันเป็นเด็กที่กล้าแสดงออก ดังนั้นการให้ เด็กนั่งเรียนเฉย ๆ ฟังและจดตามที่ครูสอนจึงเป็นการสอนที่ทำให้เด็กเบื่อได้ เมื่อเด็กเบื่อวรรณคดี ก็จะขาดความสนใจในเนื้อหา ทำให้ไม่สามารถเก็บเกี่ยวสาระต่าง ๆ จากการเรียนได้ ฉะนั้นครูควรหา เทคนิคการสอนใหม่ ๆ หรือสื่อการสอน เพื่อทำให้วรรณคดีไม่เป็นเรื่องหน้าเบื่อ โดยเทคนิค การสอนแบบ SQ4R เป็นเทคนิคที่ใช้สำหรับการอ่านวิเคราะห์เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดขั้นสูง เทคนิคดังกล่าวจะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้อย่างลึกซึ้ง เพราะมีลำดับขั้นตอนในการอ่าน เพื่อวิเคราะห์ไปตามขั้นตอนให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาคำตอบได้ โดยใช้คำถามสำคัญ คือ (Survey การอ่านอย่างคร่าว ๆ), (Question การตั้งคำถาม), (Read การอ่านอย่างละเอียด), (Record การจดบันทึก), (Recite การสรุปใจความสำคัญ), (Reflect การวิเคราะห์วิจารณ์), (สุคนธ์ สีทพพานนท์. 2553 : 289 - 290) สอดคล้องกับผลการวิจัยของสิริธร สุขเจริญ (2561 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคูซอด อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 15 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้แตกต่างจากก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ร่วมกับ วรรณกรรมท้องถิ่นอีสานใต้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน

นอกจากเทคนิค SQ4R แล้วอีกเทคนิคหนึ่งซึ่งเป็นเทคนิคที่เหมาะสมในการสอนอ่าน วิเคราะห์ คือ เทคนิค KWL PLUS ซึ่งเทคนิคดังกล่าวมีขั้นตอนในการสอนอ่านที่ คือ ขั้นที่ 1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เรียกว่า K (What we know), ขั้นที่ 2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เรียกว่า W (What we want to know), ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่านเรียกว่า L1 (What we have learned), ขั้นที่ 4

กิจกรรมการสร้างแผนผังความคิดรวบยอด L2 (Mind Mapping), ชั้นที่ 5 กิจกรรมเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน L3 (Sumarizing) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นพัฒนาการอ่านวิเคราะห์ โดยผู้เรียนต้องอาศัยองค์ความรู้เดิม และศึกษาเรื่องราวใหม่ พร้อมนำมาเปรียบเทียบกันให้เห็นถึงความแตกต่างและความชัดเจนของเนื้อหาวรรณคดีนั้น ๆ ให้เข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น (วัชรรา เล่าเรียนดี. 2547 : 146 - 147)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจนำเรื่องราวของวรรณคดีไทยมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย เพราะวรรณคดีคือสมบัติทางภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่าควรค่าแก่การขำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย และเพื่อฝึกฝนผู้เรียนในการอ่านวิเคราะห์ คติวิเคราะห์ ให้มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูงจึงนำเทคนิคการสอนอ่านแบบ SQ4R กับ เทคนิค KWL PLUS มาพัฒนาการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย เพื่อให้ให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง มีทักษะการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยในวิชาภาษาไทยดียิ่งขึ้นตามลำดับ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย ด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิค SQ4R
3. เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิค KWL PLUS
4. เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยเทคนิค SQ4R กับ เทคนิค KWL PLUS

ประโยชน์ของการวิจัย

จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถนำประสบการณ์จากการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยไปปรับใช้กับการเรียนรู้ในรายวิชาอื่น ๆ และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย ผู้ที่มีความสนใจในการพัฒนาชุดกิจกรรมในอนาคตให้มีความหลากหลาย และน่าสนใจยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านค่าย อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ที่กำลังศึกษา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 444 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านค่าย จังหวัดระยอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 30 คน รวมทั้งสิ้น 60 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย ด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. ตัวแปรตาม คือ ผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

การอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ความสามารถ เพื่อวิเคราะห์ ข้อมูล แยกแยะเรื่องที่อ่าน เพื่อหาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นหรือข้อสรุปที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องนั้น การค้นหาคำความจริง การจำแนกแยกแยะ ประกอบด้วย การวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์เปรียบเทียบ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุผลของวรรณคดีไทย

ชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย ด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นกระบวนการ และกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์ข้อมูล แยกแยะเรื่องที่อ่าน หาข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น และสรุปเป็น องค์ความรู้ ด้วยการนำเนื้อหาในวรรณคดีไทย จำนวน 4 เรื่อง ประกอบด้วย เรื่อง โคลงโลกนิติ, สุภาษิตพระร่วง, นิราศภูเขาทอง, และนิทานพื้นบ้านภาคตะวันออก รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 1 ท 2110 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งนำมาออกแบบพัฒนาเป็นชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย โดยการนำเสนอที่น่าสนใจ สรุปเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ผ่านสื่อแอนิเมชัน บัตรกิจกรรม บัตรเกม

เป็นต้น เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนที่หลากหลายส่งผลให้ผู้เรียน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ประกอบด้วย 4 ชุด ดังนี้ ชุดกิจกรรมที่ 1 การอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย เรื่อง โคลงโลกนิติ, ชุดกิจกรรมที่ 2 การอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย เรื่อง สุภษิตพระร่วง, ชุดกิจกรรมที่ 3 การอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย เรื่อง นิราศภูเขาทอง, และชุดกิจกรรมที่ 4 การอ่านวิเคราะห์นิทานพื้นบ้านภาคตะวันออกเฉียง

แบบทดสอบวัดผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย หมายถึง แบบทดสอบซึ่งใช้วัดผู้เรียนก่อนการใช้ชุดกิจกรรม และหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อทดสอบว่าผู้เรียนนั้นเมื่อใช้ชุดกิจกรรมนั้นมีทักษะการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยมากขึ้นเพียงใด โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

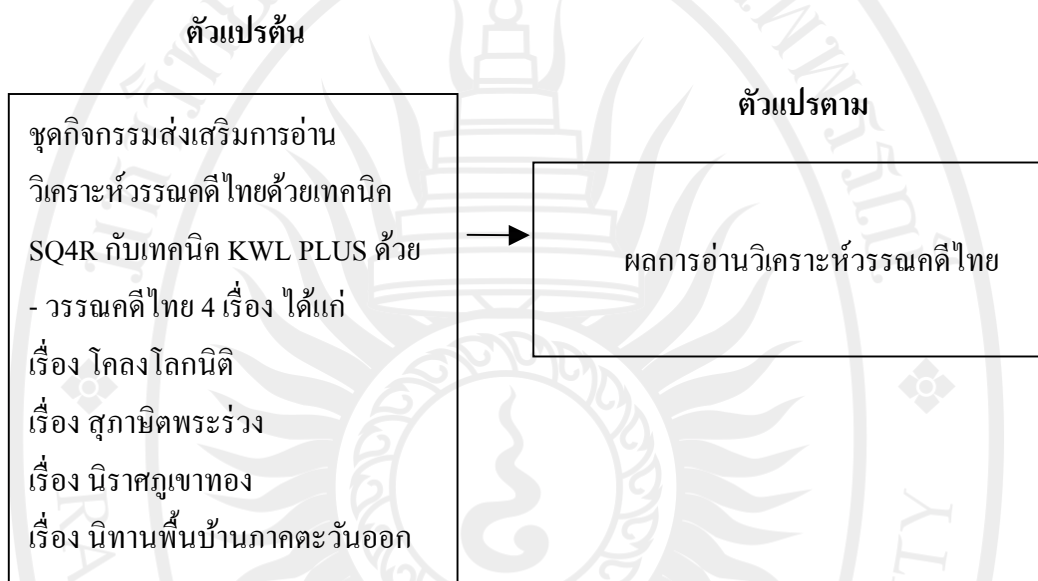
ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม หมายถึง คุณภาพชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย ที่บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามเกณฑ์ มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดซึ่งจะอยู่ในเกณฑ์ 80/80 โดยพิจารณาจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้

80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการที่นักเรียนทุกคนทำได้จากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์ วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ที่นักเรียนทุกคนทำได้จากแบบทดสอบวัดผลการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R กับ เทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R กับเทคนิค KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมุ่งศึกษาดังภาพประกอบ 1



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค SQ4R มีผลการอ่านวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทยด้วยเทคนิค KWL PLUS มีผลการอ่านวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านวิเคราะห์วรรณคดีไทย ด้วยเทคนิค SQ4R กับ เทคนิค KWL PLUS มีผลการอ่านวิเคราะห์ที่แตกต่างกัน